
Het zoonschap binnengaan (2)

J.G.Bulthuis

Voor de gemeente van Jezus Christus is er een periode aangebroken van toebereiding tot volwassen zoonschap. In beeldspraak gesproken verkeert zij in de situatie van het volk Israël dat eens op het punt stond het beloofde land binnen te trekken. Onder leiding van Jozua werd de laatste barrikade genomen: het doortrekken van de Jordaan. Deze hindernis trachtte het volk te beletten in te gaan. Door het wonder van God en de geloofsgehoorzaamheid van de priesters gelukte het evenwel. Hierin ligt voor ons een les verborgen. Alles wat immers tevoren is geschreven, heeft de bedoeling dat wij in de weg der volharding en vertroosting de hoop zouden vasthouden. Deze hoop is de volle openbaring van de heerlijkheid Gods in onze levens.

Spreken en handelen

Wanneer er in Gods handelen een volgende, nieuwe 'volheid des tijds' aanbreekt, betekent dit niet dat er totaal onbekende zaken tot ontwikkeling worden gebracht. De bijbel leert ons namelijk dat Hij eerst zijn wil bekend maakt aan zijn volk, alvorens tot daden over te gaan. *Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten* (Amos 3:7). Als wij in deze tijd spreken over 'de nieuwe weg die we niet eerder zijn gegaan' (Joz.3:4c), dan is door de woordverkondiging over het zoonschap in theoretische zin het een en ander bekend onder ons. Daarin is het nieuwe niet gelegen. Waar dan wel in? In de 'realisering' van dat woord, dus de daadwerkelijke verwezenlijking van volwassen zoonschap in ons aller per-

De nieuwe weg

soonlijk leven in deze tijd.

Toepasselijk op deze periode is het woord van Jesaja: *Zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen acht op slaan?* (Jes.43:19). Natuurlijk blijft de Heer spreken; het geheimenis zal volledig ontsluit worden. Maar dat willen we hier onderscheiden van onze dagelijkse **wandel** als zonen Gods. God 'maakt' iets nieuws is iets anders dan Hij 'spreekt' iets nieuws. Dit dubbele handelen van God, spreken en uitwerken, vat bovengenoemde profeet samen met: *Het vroegere, zie het is gekomen, en nieuwe dingen kondig Ik u aan; voordat zij uitspruiten, doe Ik ze u horen* (Jes.42:9). Zijn spreken is dan meer een aankondigen van de tijd dat Hij de beloften vervullen gaat, dan een aanleren van nieuwe inzichten.

De tijden en gelegenheden zijn in Gods hand. Wanneer Hij tot vervulling van het eerder gesprokene overgaat, is Hij aanwezig om door zijn kracht de vervulling mogelijk te maken. Bij al zijn werken is Hij betrokken: *Van de aanvang af heb Ik niet in het verborgene gesproken; ten tijde dat het geschiedt, ben Ik daar* (Jes.48:16a).

Het nieuwe houdt dus de verwèrkelijking in van het tevoren gesproken woord aangaande zoonschap. Wie van ons kent die situatie uit eigen ervaring? Wie van ons kan praktische adviezen geven over wat het is en hoe te doen als Jezus? Niemand. Het is dus een heel groot avontuur, een nieuwe situatie, een geloofsstap. Het is uniek om de kracht van de Geest te ervaren in een daadwerkelijk leven in gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon. Door het spreken Gods in ons midden zijn wij ervan overtuigd dat er heel concreet een begin gemaakt mag gaan worden met zo'n wandel. Het is alsof de Heer in deze tijd zegt: Ik heb u een geopende deur gegeven, ga binnen. Hebreëën 10:22 roept ons op om dan ook toe te treden. Met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een van besef van kwaad gereinigd hart, dus met een gezuiverd geestelijk lichaam.

Nieuw is eveneens de veranderende toestand in de wereld waarin de aanstaande zonen Gods verkeren. Het geweld en de wetteloosheid, kortom de anarchie,

---

zal ongekende vormen aannemen. De volkeren zullen tot een radeloze angst opgedreven worden door dit alles (Luc.21:25,26). Niets van het huidige staatsbestel zal overeind blijven. Een totale ontbinding en verwor- ding door verdemonisering zal zijn deel worden. Nu reeds is allerwegen te zien hoe dit begint. In elk opzicht breekt er dus een periode in de wereldgeschiedenis aan die nooit eerder geweest is (Mat.24:21). Een nieuwe situatie: voor rechtvaardigen de opgang, voor goddelo- zen de ondergang (2 Petr.2:9). De eindtijdprocessen, zowel ten goede als ten kwade, spelen zich niet binnen een besloten groepje af – hoewel ze bij de enkeling en in de plaatselijke gemeente beginnen –, maar uiteindelijk mondiaal en openlijk.

Belemmering

Het evangelie geeft ons voldoende en overtuigende informatie dat bij de doorbraak naar de volheid Gods in de gelovigen de duivel niet lijdelijk zal blijven toekijken. Er komt verzet, tegenwerking. Terugkerend naar de geschiedenis van Jozua kunnen we in dit verband in beeldspraak zeggen: de Jordaan verspert ons de weg. En hoe. Ten tijde van de intocht was deze rivier geheel buiten haar oevers getreden (Joz.3:15b). Ze vormde voor Israël het toonbeeld van de onmogelijkheid om het beloofde binnen te trekken. Door haar geweld, grootte en diepte intimideerde ze het volk. Haar brutale sprake luidde: Tot hier toe en niet verder, intocht niet haalbaar, ideaal onbereikbaar. Er spreekt een uiterste verwerping en weerspanning uit. De vijand trachtte hiermee de harten van de Israëlieten negatief te beïnvloeden, opdat zij, evenals bij de Schelfzee destijds, door een hysterische reactie ook weerspanning zouden worden (Ex.14:10-12; Ps.106:7). In zo'n toestand is geloof en godsvertrouwen ver te zoeken, met het gevolg dat wonderen natuurlijk uitblijven en de hele onderneming op niets uitloopt (bv. Num.14:39-45).

Rivieren

Slaan we de bijbel erop na, dan zijn er meerdere plaat- sen te vinden waar rivieren, net als zeeën en bergen, beeld zijn van demonische machten en hun werkingen. Dit is af te leiden uit de reacties van God op die rivie- ren. Enkele voorbeelden hiervan zijn:

*Gij zijt het die altijdvlietende stromen hebt doen opdrogen (Ps.74:15)

*De Here zal zijn hand tegen de rivier bewegen met de gloed van zijn adem en maken dat men geschoeid daardoor kan gaan (Jes.11:15)

*Ik zal bergen en heuvels verschroeien en rivieren tot land maken en plassen doen opdrogen (Jes.42:15)

*Die tot de diepte zegt: Verdroog, uw rivieren doe Ik opdrogen (Jes.44:15)

*Zie, door mijn dreigen leg Ik de zee droog en maak Ik rivieren tot een woestijn (Jes.50:2b)

*Is tegen de rivieren, o Here, uw toorn ontbrand? (Hab.3:8)

*Alle rivieren legt Hij droog (Nah.1:4).

Als Israël tenslotte deze waterbarrikade neemt, zegt Jozua in zijn terugblik daarover: *Omdat de Here, uw God, de wateren van de Jordaan voor u heeft doen opdrogen, totdat gij erdoor getrokken waart, zoals de Here, uw God, gedaan heeft met de Schelfzee, totdat wij erdoor getrokken waren (Joz.4:23).*

De realiteit

In deze eindtijd hebben wij eveneens met vijandige rivieren te maken: stromen (stromingen) van leringen, invloeden, werkingen met de erin verborgen krachten. Zij proberen in een niets ontziend eindoffensief Gods volk te blokkeren. De beken van Belial trachten het te verschrikken (Ps.18:5, St.vert.). De zonen Gods mogen niet geboren worden. De draak staat voor de barende vrouw en intimideert en dreigt met leugen en geweld (Op.12:4b).

Door de oproep 'Heiligt u' gaan wij als Gods kinderen bij onszelf te rade en onderzoeken of er **in** ons, in onze hemel, vijandige rivieren aanwezig zijn en welke. Deze bevinden zich namelijk niet buiten ons, zoals men omringt kan worden door allerlei moeilijke omstandigheden en noden. Of zoals de vijand de bevrijde eindtijd-gemeente die, aan zijn oog onttrokken, opnieuw tracht te overheersen met allerlei stromen van leer (Op.12:15). Neen, de Jordaan probeert als een belemmerende rivier in ons innerlijk te stromen en te werken om de geest van het denken te verontreinigen. Er kan dan een hartegesteldheid ontstaan die een geladenheid in

---

God leidt door

zich draagt van onmacht, twijfel, onlustgevoelens, wreveligheid en onwil. Het verwerpelijk-weerspannige patroon. De eeuwenoude taktiek van de duivel.

Het is nú zaak om alle werkingen van verwerping en weerspannigheid, van verleugening en afdwaling te herkennen, ermee af te rekenen en ze op te ruimen. Ze doen laten **opdrogen**.

Rechtgeaarde kinderen Gods zullen begrijpen dat door menselijk kunnen alleen deze hindernis niet te nemen is. Hier dient de Heer in te grijpen. Hier zullen krachten nodig zijn die boven hun bidden en beseffen uitgaan. En die kracht is er (Ef.3:20). Halleluja!

Onze God is een God van uitreddingen en oplossingen (Ps.68:21). Het woord leert ons dat Hij voor ons zal strijden en wij dus stil zullen zijn (Ex.14:14). Hij zal het voor ons voleindigen! Inmiddels weten we dat dit voor de praktijk inhoudt, dat het zijn kracht is die de uiteindelijke oplossingen mogelijk maakt. Die kracht openbaart zich in zijn woord: Die tot de diepte **zegt!** Het is 'de gloed van zijn adem' die in zijn woorden gelegen is. Het is geen kracht in de zin van geweld, geschreeuw, bombarie en uiterlijk vertoon. Zijn kracht in zijn woord is sterk door waarheid en heiligheid. Daar kunnen geen boze geesten tegenop. Die sidderen ervoor en gaan op de loop. Het is de kracht van liefde die zo warm is dat bruisende rivieren, die hun wetteloze, brallende en leugenachtige stem verheffen, ervan opdrogen (Ps.93:3). Zo stilde Jezus met een woord de storm en kalmeerde de zee. Ons voortdurend gebed tot God is dan ook *dat Hij ons geve de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen des harten, zodat wij weten...hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht...* (Ef.1:17-19).

Ons aandeel

In het door de Heer stillen van de storm op het meer wordt ons geleerd dat God met de mens samenwerkt. Zijn woorden schallen niet vanuit de hemel, maar komen uit onze eigen mond voort. Hierin is onze betrokkenheid in de totstandkoming van het wonder. Jeremia profeteerde al: *Indien gij uitspreekt wat waarde heeft, zult*

---

gij als mijn mond zijn (Jer.15:19b). Paulus leert ons dat wij met de mond tot onze behoudenis belijden (Rom.10:10b). Het 'gij zult stil zijn' uit Exodus 14 duidt op onze geloofsrust, die in Hebrëen 4 ons zo duidelijk wordt voorgehouden, en niet op een passieve, afwach- tende houding. Uiteraard gaat het in deze zaak om het in geloof spreken van geopenbaarde en verwerkte gedachten Gods. En niet om het domweg citeren van teksten, of om een magisch bijgeloof door het te pas en te onpas gebruiken van de bijbel als een religieus lotto- boek. Meer dan ooit zullen wij in deze tijd volledig aangesloten dienen te zijn *op de rivier van water des le- vens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam* (Op.22:1). Opdat het woord van Christus rijkelijk in ons woont en wij er een eenheid mee gaan vormen die bepalend zal zijn voor de geest van ons denken. Van daaruit zullen wij spreken, staande in die rivieren die de boze door ons heen wil laten stromen, om ze te doen opdrogen (Joz.3:13). Opdat in ons inner- lijk de doortocht naar volwassen zoonschap mogelijk wordt.

Ons handelen is dus mede absoluut noodzakelijk. De wonderlijke doortocht voor Israël werd pas reëel toen de priesters metterdaad de ark op hun schouders nam- en de rivier inliepen. Dit in opdracht van Jozua. Juist door zó te handelen, gaven zij blijk van hun geloof en uitten dat door hun gehoorzaam uitwerken van de opgedragen taak.

De Heer zal zo ook de hand van de zonen Gods op de zee leren leggen en hun rechterhand op de stromen (Ps.89:26). Dat kan doordat zij één en al gewilligheid en geloof zijn door hun overwinning over de geest van weerspanningheid (Ps.110:3a).

Verspieden

Voordat het tot een grootschalige geestelijke doorbraak komt voor heel Gods volk, zijn er eerstelingen die voor- aan gaan. Het zijn de individuele verspieders die onop- gemerkt in de gelegenheid zijn gekomen om de rivier over te steken en een voorproefje te hebben van het beloofde land. Jozua 2 verhaalt ons hierover. Deze operatie voerden zij in opdracht uit en ten behoeve van het volk (vers 1a en 24). Zoonschap is dienstbaarheid.

Verspieters gevraagd

Zij verhieven zich door deze 'prestatie' niet boven het volk noch zonderden zich ervan af. Trouwens zo'n pretje was dat uitstapje ook weer niet; ze werden al heel spoedig door de vijand achtervolgd (vers 3, 7 en 22). Na hun terugkeer brachten ze verslag uit aan Jozua die er zijn voordeel mee deed. De verkenningsstocht leverde immers tevens informatie op over de vijanden van Gods volk binnen de beloofde situatie, het land Kanaän. In Jezus' dagen zien wij in de apostelen zulke verkenners. Hun hele opleiding en training was erop gericht om uiteindelijk hele scharen te leiden en te dienen. Dat begon al op de eerste Pinksterdag (Hand.2:6,9,10). In deze dagen klinkt wederom de oproep: *Wie zal Ik zenden en wie zal voor Ons gaan?* (Jes.6:8a). Onmiddellijk reageerde de profeet met: Hier ben ik, zend mij (vers 8b). Over deze houding profeteerde David in Psalm 40:8 aangaande Jezus: *Zie, ik kom; in de boekrol is over mij geschreven; ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste.* Met de toevoeging van Jesaja 50:5b erbij *Ik ben niet weerspannig geweest, ik ben niet teruggekeerd* wordt het ons duidelijk uit welke volledige zuiverheid en liefde de Heer als eerste de voor de mensheid nieuwe weg ging. Ook hierin liet Hij ons een prachtig voorbeeld na.

Wie van ons meldt zich? Wie wil gaan? Wie wil doorbreker zijn voor het overblijfsel van Gods volk in deze tijd? Men leze eens Micha 2:12,13. Het antwoord is aan een ieder persoonlijk; er is geen van tevoren geregelde uitverkiezing. Er is geen onderscheid des persoons. Ieder die dit wil, verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge de Meester (Luc.9:23).

Dit kruisdragen doelt op de aanvallen van de boze geesten. Deze zullen door intimidatie en geweld iedere poging onzerzijds om het volwassen zoonschap te doorgronden en eigen te maken, trachten te voorkomen. De twee verspieters die Jozua uitzond, werden van meet af aan achterna gezeten. Er kwam dus onmiddellijk reactie uit het vijandelijke kamp.

Dit zal ook ons niet moeten bevreemden. Het is door de Heer zelf voorzien (Joh.16:1-4). Hij voegt echter nadrukkelijk woorden ter bemoediging toe, zoals die in

Reakties

Lucas 12:7-12. Hoe die tegenstander ook mag woeden, voor òns geldt nochtans het woord: *Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen* (Luc.10:19).

Laat u zich dan door niets en niemand tegenhouden of verontrusten. Geef gehoor aan de roepstem van de Meester voor déze tijd. Sluit u aan bij de heerscharen die in de hemel zijn en het Lam volgen waar Het ook heengaat (Op.14:4; 19:14).

Uit de geschiedenis van de twaalf verspieters, die veertig jaar eerder het beloofde land hadden verkend, valt te leren **hoe** men kan reageren op een verkenning van het nieuwe (Num.13 en 14). Slechts twee van hen kwamen tot een positieve konklusie. Zij staarden zich niet blind op de naar menselijke maatstaven gemeten kracht van de tegenstanders. De andere tien zagen slechts wat voor ogen was: de ommuurde steden, de reuzen en de sterke strijdwapens van hun vijanden.

Zo zal ook hij, die in deze tijd zich bezig blijft houden met wat de boze allemaal kan en gaat doen, vergeten om zijn aandacht en oog **alleen** op Jezus te richten (Hebr.12:2,3). Kennis en onderscheiding ten aanzien van de boze geesten is noodzakelijk, opdat zij geen enkel voordeel op ons zullen behalen (2 Kor.2:10b,11). Maar wij mogen ons nimmer in denken en handelen door hun dreiging en intimidatie laten bepalen of leiden. **Zij** zullen niet uitmaken wat wij doen of laten, maar onze Heer alleen. Hij leidt ons door zijn Geest en woord de hemelen door (Hebr.4:14).

Ook hierin geeft Jozua een voorbeeld van de juiste opstelling. Zijn godsvertrouwen en geloof zijn tijdens de veertigjarige tocht door de woestijn niet verflauwd. Voor de Jordaan staande spreekt hij het volk toe met woorden als: *De Here heeft het gehele land in onze macht gegeven* (Joz.2:24a), en: *Ja zelfs sidderen voor ons alle inwoners van het land* (vers 24b). Hij hield onverkort vast aan de beloften (bv. Joz.1:3-6). Zijn gelijk kreeg hij toen de doortocht eenmaal een voldongen feit was geworden. Het hart van alle vijandige koningen in Kanaän versmolt en zij hadden geen moed meer vanwege de Isra-

Het fundament

elieten (Joz.5:1).

Eén van onze beloften voor de komende tijd is 1 Petrus 1:5: *U die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid.* Van de Heer uit gedacht staat de verwerkelijking van onze heerlijkheid vast. Hij wil eveneens aan u, broeder en zuster, de vijanden overleveren en hen in verwarring brengen, totdat ze verdelgd zijn (Deut.7:23). Zijn vraag aan ons is Hem daarin te geloven en de hoop waarin wij roemen vast te houden (Hebr.3:6).

Uit Jozua 2:9 en 10 blijkt dat de vijand eigenlijk al onderuit gehaald is door het wonder van de verlossing uit Egypte, inclusief de doortocht door de Schelfzee. Mozes memoreerde: *Heeft ooit een god beproefd te komen om zich een volk te nemen uit het midden van een ander volk, door beproevingen, door tekenen, door wonderen en strijd, met een sterke hand en een uitgestrekte arm en met grote verschrikkingen, zoals de Here, uw God, om uwentwil dit alles in Egypte voor uw ogen gedaan heeft?* (Deut.4:34). Veertig jaar later zijn de inwoners van Kanaän daar nog volledig van onder de indruk en sidderden bij de gedachte dat dat volk op het punt stond hun land binnen te vallen.

Daarin ligt een belangrijke les voor ons besloten. Het allergrootste wonder voor een mens is als hij – door Jezus Christus – verlost wordt uit de macht van Satan en Dood, uit het rijk der duisternis en des doods wordt uitgeleid (Kol.1:13). Welk mens is door eigen kracht daartoe in staat (Ps.89:49)? Nu dit door het verzoenend en overwinnend werk van Jezus wèl mogelijk is geworden en wij door ons geloof daarin verlost zijn, is dit voor onze geestelijke vijanden een schrikwekkend doembeeld voor de komende tijd. Als dat kon geschieden, dan zal een doorbraak naar het volwassen zoonschap, ondanks welke barrikade dan ook, zeker haalbaar zijn.

Daarom wordt ons in Hebreeën 3:14 nadrukkelijk voorgelouden om het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwikt vast te houden. Hiermee correspondeert het woord: *En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam* (Op.12:11a).

Als wij in de gemeenten maandelijks het heilig avond-

---

maal vieren, gedenken wij Jezus' volbrachte werk met het oog op de heerlijkheid die voor ons ligt. 'Christus en die gekruisigd' is ons fundament voor de overwinning op de vijand en de realisering van volwassen zoon-
schap.